

NOWOŚCI WARSZAWSKIE.

1) Towarzystwo Królewskie Warsz. Przyja-
ciół Nauk odbędzie posiedzenie publiczne d.
30 b. m. na kłórem: 1) Prezes Towarzystwa
Juljan Ursyn Niemcewicz zagai posiedzenie.
2) Wprowadzenie nowoobраниch Członków To-
warzystwa. 3) Zdanie sprawy o dawnych Za-
daniach Konkursowych i ogłoszenie nowych.
Czytać będą: 4) Prezes Towarzystwa, Obraz
życia i czynów ś. p. zeszlęgo Prezesa Staszi-
ca. 5) Kazim. Brodziński, Rys życia i prac
literackich ś. p. Franc. Karpińskiego. 6) Jan
Ponjan Kiruszyński, Poezja.

B. Bosko ma zaszczyt donieść iż w Piątek da
widowisko w sali Konserwatorjum, na dochód
nieszczęśliwych w d. 22 b. m. pogorzałych. Ma
nadzieję że Sza: Publicz: zawsze cierpiącą ludz-
kość wspierająca, licznie zgromadzić się raczy.

Professor Królewskiego Uniwersytetu, Ki-
tałewski, wykładać będzie część *Chemji sto-
sowanej* oddnia 26 bież: mie: począwszy, w Po-
niedziałki, Czwartki i Soboty, od godziny 6tej
do 7mej wieczornej.

Onegdaj żyć przestał ś. p. Ludwik Desan-
tis artysta muzyczny. Rodem Neapolitańczyk.
Przybył do Warszawy r. 1821 jako pierwszy Te-
norysta przy wówczas istniejącej Operze Wło-
skiej, po której ustaniu, pozostał w tej stolicy
jako Nauczyciel śpiewu i tutejszy Obywatel.
Są jego kompozycji kilkanaście arji, które
niegdyś bardzo były chwalone.

Dukaty Holender: stare, teraz przedają po

złoto 20 i gr: 23, kupują po zł: 20 i gr: 19.—
Złoto Polskie, 100 zł: przedają po zł: 105 i gr:
15, kupują po zł: 104. — Assygnaty Rossyjs:
100 Rubli przedają po złoto 177 i gro: 20; ku-
pują po zł. 177.

Prośba. — Jeśli kto na ostatniej licytacji
w tutejszym Lombardzie, lub na przeszłych,
nabył złotą Obrączkę z cyfrą M. O. i rokiem
1820, a dotąd ją zachowuje, niech raczy
przestać swój adres do Drukarni Kurjera, a da-
wny właściciel najchętniej wartość obrączki
zwróci, chcąc odzyskać najniższą pamiątkę.

Od kilku tygodni przez Gospodarzów wiej-
skich i Ogrodników, upragniony Deszcz, o-
negdaj i wczoraj obficie padał. Dziś Baro-
metr znowu zaczyna się wznosić. — Nów jutro
o godzinie 4 minucie 27 rano.

Doszła tu wiadomość, że ostatnie wezbranie
Wisły stało się przyczyną szkód niezmiernych
w Prusach, a szczególniejszą Żuławy ucier-
piały niezmiernie, przyczem wielu Ludzi utra-
ciło życie. — W Gdańsku zaraz po świętach,
większy był pokup na zboże niż w tygodniu
przed świętecznym.

ROZMAITOŚCI.

Na jakim stopniu stała w Polsce nauka je-
zyka Greckiego za czasów sławnego Jana Za-
mojskiego, świadczy list 90-letniego jego syna,
pisany 1583 r. z Zamościa: »Z list który mam
od Waszmości mego miłościwego Pana uniże-
nie dziękuję. Ja z łaski Bożej dobrze zdrów
jestem, z strony nauki oznajmuję Waszmości,

iż już nauczyłem się z książki v. Cyserona kwestji tuskulańskiej o zaleceniu filozofji, i Anacharsysa tatarskiego albo raczej scytyjskiego filozofa. Xenofonta już się nie wiele mam uczyć. Z grammatyki łacińskiej nauczyłem się *dewerbo, de participio* uczyć się. Z grammatyki greckiej nauczyłem się *passivum verbum* *typtomai, de verbo medio* uczyć się. Zatem Pana Boga proszę aby Waszmości mego miłościwego Pana w dobrem zdrowiu oglądał. Waszeci M. M. P. syn i sługa najniższy, Tomasz Zamojski, ręką swą.»

Kilkę naszych rodaków zwiedzając w r. 1823 *Wenecją*, z największą uprzejmością oprowadzani byli, po miejscach ściągających uwagę, przez iednego z tamtejszych urzędników. Rozstając się zgodnym przewodnikiem zaczęli od złożeńia podziękowań za iego nadzwyczajną grzeczność; na co tak od odpowiedział: Panowie Polacy! nie iest to grzeczność z mojej strony, lecz winny hołd szacunku waszym rodakom. Tu opowiadał iż w pamiętnej kłęskami ziemie przeziębnięty i odarty, zanieiony został do dworu wiejskiego w Litwie, gdzie przyprowadzony do życia, za poręką gospodarza, długo w iego domu zostawał. Zżalem, mówił ów cudzoziemiec, za nastąpieniem więźniów uwolnieniem opuściłem świątynią ludzkości. Gdyby obowiązek służenia kraiovi nienakazywał mi tu pozostać, tedy najszcześniejszy byłbym w prywatnej nawet usłudze, którego zobywatełi Polakich.»

Lekka iazda Polska *Lisowczyków* posłana Cesarzowi na pomoc pod czas wojny 30stoletniej, tak spieszenie pod *Wiedniem* stanęła, iż żadna poczta ich nieuprzedziła. Dla tego Niemcy rozumiejąc, że to byli nieprzyjaciele Polakami się czyniący, nie zaraz ich do miasta wpuścili. Od półdopołudnia więc aż do nocy czekać przed bramami musieli. Gdy się ie-

dnak o prawdzie przekonano, z taką radością przyjęci byli, iż wszystek *Wiedeń*, iak się obecnie *Dębołęcki* wyraża, dla gestych ogniów zdał się być niebem gwiazdogestym, wierni Cesarscy znówu narodzonymi a działa z których całą noc na tryumf palono, echa Cesarzkiej radości po górach okolicznych roznosiły. Nazajutrz oboz pod *Encersdorf* rozłożywszy Pułkownik, Rotmistrze i wielu z Towarzystwa na powitanie Monarchy do *Wiednia* odjechali. Pozostali w obozie, mając wina dostatek przez cały dzień wszyscy za zdrowie Cesarskie spełniali. Postrzęgliży niebezpieczeństwą taką nieprzyjaciela w 6,000 wojska opóźnie na piianych napada, kwatier kilka zapala i *Lisowczyków* rozprasza. Rzecz dziwna, że w takim pogromie zginął tylko ieden strażnik, 2chtowarzyszów, 13 pacholików a 20 ciurów. Co dziwniejsza, gdy na kwatierach piianc ieden drugiego ledwie mógł widzieć, skoro ich rozproszono o północy, chociaż ni języka, ni okolic świadomi nie byli, wnet potem w godzinę albo 2 na dzień wszyscy się zgromadzili i nieprzyjaciela goniąc ważnych więźniów dostali. Przytem i zjad rzecz godna uważać, że kiedy ich najwięcej umykało ku *Wiedniowi* przez *Dunaj*, Szynkarka też obozowa iedna wpadłszy na bachmata z dzieciątkiem, któremu dopiero 3 dni było i z 800 talarów bitych, *Dunaj* szczęśliwie przepłynęła. Temu iej postępkowi dziwował się wszystek *Wiedeń* i wiele potem znacznych Pań starały się widzieć tę niebogę przestraszoną. Gdy tedy naszych (mówi *Dębołęcki*) ani ogień w kwarterze nie mógł wypalić, ani miecz wybić, ani głęboki *Dunaj* wytopić, od tego czasu rozumieli Niemcy, a nawet i w głos mawiali, iż choć ich nieraz pozabijamy to znówu zmartwychwstają, zaczynam szkoda ich drażnić, bo przegrawają nas białą, lubo wygrywają to ieszcze gorzej.

Poznać Pana po Cholewach. Czytaliśmy już w pismach publicznych, z kąd powstały życzenie *Dosiego lata*, tudzież przystawia, wyrwał się iak *Filip zkonopi*, sprawa iak w *Osieku*, i powieść o *Pacanowie gdzie kozy kują*, są i inne w ostatnim Nrze *Dziennika Warszawskiego* otrzymaliśmy teraz następujące. Dawni Panowie Polscy nosili, iak wiadomo, boby z kolorowego saffjanu, czerwone, żółte, zielone, szafranowe i t.d. a podszarawszy ie nieco, oddawali swoim służącym. Ci nie mogąc ich używać bez żadnej odmiany, gdyżby to nie przystało aby się stłudzy ubierali iak panowie, kazali do cholew kolorowych dawać przyszywy czarne, i w takich bótach wszędzie paradowali, dumni, iż choć wcześci należą do tonu pańskiego. Jak dzisiaj po kolorze i wyłogach liberji, tak dawniej po kolorze cholew (gdyż każdy Pan większy, miał właściwy sobie kolor) rozeznawano do kogo iaki dworzannin należy, a młodzież wesóło na ten widok wołała: *Poznać Pana po Cholewach.* Te wyrazy poszły w przystawie, a gdy kto okazał przesadę nie tylko w ubiorze, ale w mowie, zwyczaju i całym sposobie życia, mówi się zarówno przedrwiwając: *Poznać Pana po Cholewach.*

Między najświeższemi nowinami Dzienników mody, znajduia się następujące: *Musliny* najmłodniejsze w *Paryżu* są w różnych kolorach, lecz muszą mieć całe tło okryte drobnemi *ptaszkami*. Ta nowość bardzo jest właściwą *Paryżankom*, czyli raczej stosowną do ich lekkości charakteru, niestałości gustu i rozmaitości grymasów!—Lekarze radzą aby *Panny* długo tańczące, miały na koszuli gorsecik flanelowy, co ie ochroni od zwykłych chorób a nawet utraty życia, gdy zgrzane tańcem, szukają ochłody.—Najmłodniejsze fraki znowu powinny być granatowe z guzikami metalowemi i koł-

nierzem axaniitnym, Kamizelka biała, Chustka na szyi biała mająca węzeł w kształcie róży.—Najmłodniejszy ukłon odbywa się przyłożeniem zgrabnie lorynetki do kapelusza, zamiast iego zdjęcia. Dama zaś, iak dawniej ręką od buzi, teraz lorynetką okazuje powitanie. Baretu Damskie ieszcze są ogromne, najczęściej koloru żółtego, szerokie wstążki spadają od wierzchu baretu aż do pasa. W sukniach Damskich małe zaszły zmiany. (Według najmłodniejszych wzorów; suknie balowe miały w tych dniach na tutejszej scenie, JPani *Belmont* w Komedjo-Operze *Leonida*, i JPanna *Ter: Palczewska* w Dramie *Sierota z Genewy*.)

Myśli i Zdania.—Daleko więcej jest żywości aniżeli smaku między ludźmi; albo lepiej mówiąc, mało jest ludzi, którychby do wciopowi towarzyszył smak nieomylny i krytyka rozsądna.—Niewolnik ma tylko iednego pana, ambitny maich tyle, ile jest ludzi przydatnych do iego szczęścia.—Człowiek żyjący przez czas nieiaki wintrygach nie może się bez nich obejść, wszelkie inne życie byłoby dla niego ekliwem i nudnem.—Szydzić z ludzi rozumnych przywileiem jest głupich, są oni tym na świecie, czem byli dawniej trefnisie po dworach, to jest bez loiki.—Częstuiemy, zapraszamy, ofiaruiemy swój dom, majątek, stół, usługi: wszystko to nie nie kosztuie, tylko dotrzymać słowa.

S z a r a d a.

Pierwsze, 2gie i 3cie Jmie z Kalendarza, *3cie z 4tem* na drzewach widzieć się wydarza, *Wszystko* dziwne istoty, choć broni niemiały

A (iak mówią) zabiłaty
(Zesła Szarada *Popas*.)

DONIESIENIA.

Książki do sprzedania pojedynczo lub razem.

- 1) Opusculum Quadragesimale etc. przez Walentego z Poznania. W Lipsku u Lottera r. 1537 w 8.—
- 2) De expresso Dei verbo, Ad SS. D. D. Sigismun

dam Augustum i t. d. przez Stani: Hoziusza, drukowane r. 1558. w Dilindze u Sebald Mayer, w 8. — Biblia starego i nowego Zakonu, tłumaczenie Leopoldy, 3cie wydanie, w Krakowie 1577, u Mikolaja Szarfenbergiera in folio. — 4) Postille Wujka, w Krakowie z 1575, z 1584, u Siebeneychorowa Zapytać się można w Księgarni w Gmachu Towarzystwa Przyjaciół Nauk będącej.

Panna usposobiona do zarządzania Gospodarstwem, i robot Damskich, w których to obowiązków już zostawała; życzy sobie przyjąć obowiązek teraz podobnego zatrudnienia na Prowincji. Blizsza wiadomość w domu zwanym Felinięgo Nr 625, w stacji Nr 11 obok Poczty.

Życzy sobie wnieść w obowiązki za Rządce Dóbr, chociażby najobszerniejszych i potrzebujących melioracji i podług zasad „ten dobrze gospodarzyć, kto ile być może, najmniej expensuje, a ile być może, najwięcej zbiera“ posiadający wiele teorii i doświadczenia w ekonomii politycznej i rolniczej, w zastosowaniu tejże do gatunku ziemi, położenia miejsca i okoliczności, w urządzaniu dóbr podług tegocześniejszych doświadczeń, w wykazaniu i wynajdowaniu dochodów i w oszacowaniu Dóbr jako dotąd Kommissarz i Jeometra Sądowy i Administracyjny, w hodowaniu wszelkiego gatunku bydła, w rozmnażaniu i utrzymywaniu lasów, w zakładaniu budowl i ekonomicznych i fabrycznych murowanych i drewnianych, mogący złożyć chlubne świadectwa dobrej kondycji i obywatelstwa. Informacja pod Nr 2094 przy ulicy Infanckiej u właściciela domu.

Johanna Andrychiewiczowa pod Nr 401 w Warszawie mieszkająca, fruktami handlująca, czyni ostrzeżenie, aby od niej męża Pawła Andrychiewicza, nikt żadnych niénabywał rzeczy, ponieważ o takowe jako swoją własność, z niemiążem zostaje w procesie; gdyż nabywający sam sobie winę przypisze, skoro rzecz nabyta od męża, Andrychiewiczowy żonie zwrócić lub z majątku swego odpowiedzieć będzie obowiązany.

Ktoby sobie życzył nabyć parę Koni Siwych zdających do roboty za cenę bardzo umiarkowaną; niech się zgłosi do Domu pod Nr 591 przy ulicy Długiej.

Jest do sprzedania lub do wynajęcia Pantaljon o 6ciu Oktawach, dowiedzieć się przy ulicy Elektoralnej na rogu Orlej ulicy pod Nr 748 w Cukierni, gdzie oraz powiaścić można wiadomość o fortepijanie Machoniovym dla Dzieci który jest także do sprzedania.

W Dobrach o mil 2 od Warszawy, są do wydzierżawienia od Sgo Jana r. b. 2 Karczmy, z których

jedna masiv murowana zaleźdna, na Trakcie Lubelskim; obie Konsensami dla Starozakonnych opatrzone; życzący takowe mogą się zgłosić po dalszą wiadomość w Warszawie do Domu pod Nr 565 przy ulicy Długiej.

Uwładam się Szano: Publi; iż w Dobrach Losiu w powiecie Czerakim Wdztwie Mazowieckim leżących, dnia 26 Kwietnia r. b. 1827 o godzinie 3, z południa Garniec wielki miedziany, używany z węzłem i pokrywą, przez publiczną licytację sprzedany będzie.

Stanisław Modzelewski Komornik Sądowy.

Dnia 26 Kwietnia r. b. o godzinie 10 zrana w Domu przy ulicy Nalewki Nr 2255, sprzedane będzie drzewo do Budowli i drabiny Dębowe; zaś o godzinie 3, popołudnia przy ulicy Senatorskiej Nr 476 lit: D. sprzedane będą Kanapa, Krzesła, Szafy, Stółki, Materace, i. j. p. za gotowe pieniądze. — Jan Łabecki K.

Osoba mająca do zżycia Zaległości Wojskowe z czasu Xiwa War: przez Kom: Central: Likw: zaakceptowane, mniej więcej 1200 złp. wynoszące, zgłosić się ze chce do JP. Ballona pod Nr 2659 przy ulicy Mariensztadt na 2em piętrze mieszkalnego, każdego dnia między godz: 2gą a 4tą po południu; gdzie bardzo korzystnie dla siebie, takowe za gotowe pieniądze zbyć będzie mogła.

R. 1827 dnia 26 Kwietnia o godzinie 10 zrana w Warszawie w domu przy ulicy Skapiej Nr 1964, Kantorek, Zegary 2, Stoly, Krzesła, Szafy, Łózka, Szefarnie, Woz szybowany, Skórki cielence surowe i tym podobne ruchomości, przez publiczną licytację za gotowe zapłatę sprzedane będą. — Woj: Rucinski K.

Oczekiwane Nasiona Hołenderskie Ogrodowe, otrzymano teraz w Handlu Korzeni i Win pod Nr 404, naprzeciw Sgo Krzyża.

Jest do sprzedania z wolnej ręki Fortepjan fabryki Krakowskiej, zupełnie prawie nowy, pół 7mej oktawy, z drzewa orzechowego, na urząd robiony i w najlepszym stanie. Wiadomość przy ulicy Leszno Nr 659, na dole u JP. Kellera.

D. 20 b. m. i r. wybiegłszy Piesek czarny z rassy mopsów, mający ogon i uszy niskie obcięte, pod przedniami zaś nogami białą centkę, z domu pod Nr 88 przy ulicy Dziekanja położonego, dotąd niepowrócił; raczy łaskawy znalazca zwrócić go właścicielowi w domu wyżej rzeczonym mieszkalnemu, dla którego tem boleśnieszja jest strata, że już go rok trzeci posiadał. Oddawca odbierze nagrodę.

Teatr. Jutro Kome: *Miasteczko* i nowy Balet *Uroczystość Flory*.